

Zde končila první (zmoklá) túra „borců“

A tady ve výšce téměř 2500m nad mořem

„Večírek“ před odjezdem

Bez komentáře

Závěr festivalu s předáváním certifikátů

Toto číslo připravil díky laskavosti přispěvatelů Vladimír Šilhán. Spolupracovali Marie Dolejší, Jana Vlková, Bohdan Maslowski a Zuzana Zajícová. Foto Jana Vlková, Marie Dolejší, Radka Vagnerová a další. Další příspěvky a připomínky zasilejte na adresu Gaudium Praha, 1700 00, Praha 7, Šimáčkova 16, případně e-mailem (sbor@gaudiumpraha.org, Vsilhan@centrum.cz) Toto číslo vyšlo dne 30. července 2009

GAUDIUM

AUDITE SILETE

Časopis smíšeného pěveckého sboru Gaudium Praha

Rok 2009

Zvláštní číslo

Italie 2009

Týjo...voni jsou lepší než Kabáti!

Zuzana Zajícová

No tak si to představte, náš smíšený sbor byl prostě nejlepší! Teda z mého pohledu určitě! Z celého světa se sjelo sedmdesát sborů do Dolomit, do Alta Pusteria. Náš sbor se vypravil na dvanáctý ročník festivalu připraven. Repertoár máme rozmanitý a pro tuto příležitost jsme zvolili sborové zpěvy z oper a lidovky. To víte, hostitelská země je známá svým obdivem k operě a naše lidovky, ty se musí líbit každému, obzvláště pak v našem podání!

Vyrazili jsme na cestu ve středu šest hodin ráno, ovšem pro mě začala cestovatelská anabáze podstatně dřív. Už ve čtvrt na pět jsem se dověkla k autobusu v naší vesnici a mezi

polomrtvými dělníky a uklízečkami jsem odjela za hranice všedních dnů.

Našemu autobusu velel řidič Marek, osvědčený z mnoha jiných zájezdů. Já jsem měla tu čest jet s ním poprvé a musím říct, že jeho kvality rozhodně předčily pověst, jež ho provází. Prostě je bezva! Hlavně zastavuje pokaždé, když osazenstvo autobusu projeví zájem o návštěvu záchodu, což je, vzhledem k věkovému průměru a konzumaci nápojů, dost podstatné pro vyrovnanou náladu ve smíšeném sboru. Jeho smysl pro legraci je příznačný a lze ho doložit na jeho vztahu ke kruhovým objezdům. Kolik náš sbor na festivalu absolvoval koncertů, tolikrát jsme projeli kruháč. Takže nakonec jsme každý kruhový objezd jeli pětkrát za vydatného blikání a mohutného jáсотu. Ostatní řidiči nejdřív nechápali, ale poté, co si všimli velké cedule za čelním sklem a rozpoznali pištivé sopránky, střední altíky a tenory, i dunivé basy, pochopili, že v Alta Pusteria řádí slavný sbor Gaudium a smáli se s námi. Nikdo se nezlobil.

Střechu nad hlavou jsme dostali moc krásnou. Hotel Tre Cime, pod úpatím slavných tří zubů prostě neměl chybu. Obzvláště, když jsme zjistili, že všechny naše pokoje mají francouzské okno na terasu kolem dokola celého hotelu a my budeme moci navštěvovat jeden druhého bez složitého běhání po chodbách. Taky jídlo bylo v Tre Cime moc dobré, italské speciality, že se mi ještě teď při vzpomínce na lasagne, makarony, masa a zeleninu sbíhají sliny, o tiramisu ani nemluvě. Staraly se o nás dvě babičky, jedna Růženka v tyrolském kroji a jeden Makedonec. Jejich péče byla příkladná, jenom měli první večer velkou starost, jestli nám chutná, když jsme to tak rychle snědli. Složitě jsme museli vysvětlovat, že neumíme jako Italové labužnický vychutnávat, že jsme zvyklí to do sebe hodit jak sedlák slámu do stodoly, ba naopak, že nám chutná moc. (Babička z toho byla tak zmatečná, že vyklopila našemu prezidentovi Jirkovi komplet celou polívku do klína). Navíc jsme museli pořád někde zpívat a čas byl náš nepřítel.

Koncertů jsme měli jako sbor pět. Naším zpěvem jsme oslňovali v sálech, na náměstích i na horských loukách. Kromě oficiálních koncertů jsme taky zpívali v autobuse, před hotelem, v lanovce i v restauraci. Prostě všude, kde jsme se vyskytovali. Taky

Z našeho reprezentačního koncertu - operních skladeb (Při Monteverdim)

*Při slavnostním zahájení
Při zkoušce v hotelové jídelně*

Před a po průvodu na shromáždění sborů

Náše doprovodná skupina

I jako diváci

Na slavnostním zahájení každý z pozvaných sborů zazpíval jednu skladbu (Gaudium: Už ho vedou Martina), po jejímž odeznění mu byl před pódiem připojen praporek do jakéhosi koláče (viz obrázek). Všechny sbory pak zazpívaly Sbor Židů z Verdiho opery Nabucco. Dirigovala naše Zdena Součková (na obrázku k tomu připravena) Gaudium se představilo v černých trikách.

dlouho do noci jsme oblažovali místní faunu i flóru a nejvíc asi stádo krav, bydlících na louce naproti našemu hotelu a taky osm koček a jednoho psa, patřících k obyvatelům hotelu. Jedno ráno jsme zrovna zpívali spirituál i se sólovým zpěvem našeho tenora Milana, zrovna v momentu, kdy z českého autobusu před hotelem začali vystupovat horolezci drsného vzezření. Sklidili jsme potlesk a poznámku jednoho z chlapíků: „Ty vole, voni jsou lepší než Kabát!“ No uznejte, milí odborně fundovaní čtenáři, že taková poklona se hned tak neslyší!

Abychom nebyli jen jednostranně kulturně zaměřeni, skládali jsme taky básně a někteří schopnější jedinci své texty i zhudebnili. Své výtvořky jsme potom předčítali poslední večer před odjezdem a naše brilantní výkony i hurónský smích přilákaly nejednoho Tyroláka. K produkci jsme využili opuštěného amfiteátru, kde probíhal závěr festivalu. Dokonce nám paní přes záchody nechala svoje svěřené pracoviště otevřené pro případné použití.

Byl to prostě začátek prázdnin jaksepatří. Do Prahy jsme se vrátili stylově – řidič Marek nás vyklopil v sedm ráno v Holešovicích přímo z postelí. Neboť vězte, že náš autobus měl lůžkovou úpravu, a tak ranní kolemjdoucí měli jedinečnou příležitost vidět celý náš slavný sbor v plné kráse. Můžu vás ubezpečit, že takhle mě ještě nikdo neviděl, tedy kromě manžela...vyoraná myš je proti mně královnou krásy...

V srpnu máme soustředění v Krkonoších a já nevím, jak přechkám ten dlouhý čas bez sborového zpívání.

„Zpívali jsme všude“ (zde před naším hotýlkem)

STG

(Soutěž tvořivosti Gaudiáků)

Vyhlášení výsledků

Soutěž, vyhlášená SKK byla vyhodnocena v poslední den zájezdu. Měla 2 vítěze, oceněné první cenou. Ostatní tvorba byla oceněna cenou druhou. Jedna báseň získala cenu útěchy. Redakce uveřejňuje básně dle daného ocenění v pořadí dle náhodného výběru (prstem na seznam se zavázanýma očima)

„Žádněj neví, jak Marek Nesveda“

„Partyzánská“

Takové to bylo hezké

Maja Machová

Hory nás vítaly v mlze
Tohle nás mrzelo tuze.

Příští den už slunce svítí
Na svazích se bělá kvítí.

Krávy bučí, zvonce zvoní
Okolo to krásně voní.

Nádhera až dech se tají
Připadáš si jako v ráji.

V poledne však na náměstí
Slunce do nás buší pěstí.

Praží teď až pot se leje
Přitom se to krásně pje.

Vyprahlí jsme jako v poušti
Vzápětí zas dešť se spouští.

Na výletě v pohodě
Po kolena ve vodě.

Sic jsme zmokli – nevadí
Slunce zas vše napraví.

Před dalším koncertem běda
Obloha je znovu šedá.

Zvony zvoní na úvod
Gaudiu to přišlo vhod.

Výkon podal pak sbor skvělý
Ba i noty po nás chtěli.

Konipas horský maličký
Může si uběhat nožičky

Autobus kol něj se točí
Ptáček má zděšené oči.

Gaudium tak úspěch slaví-
Střelení zpěváci z Prahy.

Zlý sen

Vláda Šilhán

Halo, halo, hola, hola
Zde rádio Pusteria
Svoje hlasy zcela ztište
Zprávy nejnovější slyšte.

Kočovníků zpěvná parta
V náš kraj ladný
náhle vtrhla
Na kozlíku forman Franta
Za ním pěvců plná truhla.

Chtějí předvést,
moc se snaží
Českých zemí um
Říkají si – světe div se
Smíchaný sbor Gaudium.

Sukses chtějí, prý to umí
Principálku švarnou k tomu mají
Žádný pól, žádná šmíra
Do světa to bude díra.

První koncert – však překvapení
Obecenstvo píská,
principálka slzy roní
Zapomněla doma nouťák, drátky,
Musí proto šupem zpátky.

Poctivý kumšt nemá úspěch,
jiná doba je
Bez kompjůtru není um.
Jede Franta, jede domů
Veze smutné Gaudium.

Ještě, že jde jen o nepěkný sen...

Krásná to cesta naše byla*Miloš Běloušek, Jirka Míček*

Gaudium odjelo do Itálie. Veliká a vzdálená země to je A vůbec není maličká Do pustiny tam vyhnali Havlíčka.	Tak se dívám na ty hory Přítom jsem se ráno hořil. Zuby Dolomitů nad námi visí Jako na nitce
Údolí Pusterie vůbec není pusté, Naopak, na pěvecké sbory je to tady husté. Za to, že můžem se dívat na trečíme Zdeně Zuckové všichni vděčíme.	A přítom vůbec ani nechodí K naší Aničce. Všem se nám tady líbilo Jen to moc rychle uteklo.

Skromné básnění*Dana a Vláda Duchoňovi*

Nevím, jak to má být dlouhé Bude to jen veršování pouhé, Neboť nemaje básnického střeva, Když o verš je nouze, Kde více slov je třeba Říkám tyto rýmy pouze:	Byly tam i Rusky Zapomněly křusky. Dojedem-li ke kruháči A Marek kolotoč dává Všichni v slzách oči smáčí, Je to vždy veliká sláva Protřepem si dálnici A hurá na dálnici.
Dolomity, Dolomity Jsou-li zde těž stalagnity? Kdyby byly stalagnáty Přelámem si všechny hnáty	Do Gaudia cesta dlouhá, Kdo ji nezná, ten je ... Troubili tenoři do pochodu, Že jim spad sbormistr Do zá...chovejte se nám hospodyně, Ať jsme tlustí jako Svíť měsíčku svít, ať mi šije nit, Svíť měsíčku na notičky, Ať nezpívám blbostičky.
Kdo jede do Pusterie Sláva nazdar výletu Záhý v zemi držkou ryje Už jsme tady, už jsme tu	
Na festival v Bruniku Přišli, co maj tuniku.	

Fragment nalezený v lahvi*Radka a Ota Vagnerovi*

Chaloupky pod horami Co se to stalo s vámi? V kraji krásných Dolomitů Ví to kráva při korytu, Vzrušen je i každý dům, Že přijelo Gaudium.	Kam zavítá chor bus s Markem Píseň je i pro vás dárkem Sbory blednou závistí Nic je předtím nejistí. Až uslyšíš je zpívat zdáli Slunce zapomene pálit...
--	---

Dolomitský EPOS*Autoři: Křístci**Recitují: Křístci a modrá krev (Ríša)***I. cena:**

Marek točí zatáčky, Naskakujou otáčky. Veze pivo, vodku, rum Taky jedno Gaudium.	Hlavní koncert, ten je v Sestu. Vydáváme se na cestu. Naše krásné zapění Zdena vřele ocení.
Na výlet si vyrazili Teď už brázdí Itálii. Nejprv cesta - dlouhá, dlouhá, Stupňuje se naše touha.	Kyselou třešni na dortu Je poslední sbor koncertu. V němém úžasu nevydáme hlásku, Cívíme na karaoke po italsku.
Vidět hory, plesa, trávy, Taky fialový krávy. Dřív než začne hysterie, Vjíždíme do Pusterie.	Pro nás plyne poučení, Vrhne se do učení, Repertoár upravíme, Zdeně notebook pořídíme!
Údolím si frčíme, Už jsme tady! Tre Cime! V romantickém hotýlku Každý najde postýlku.	Všichni jsme pak orosení Při půlnočním představení. Nakonec Marek kolotoč přidá, Dobrou náladu ještě lepší střídá.
Německy, italsky, česky, Domluvíme se vždy hezky. Domorodci se tu rojí V čele s Růžou v božském kroji.	Další den jsou Valdaory, Všude jenom samý hory! Dřív než vlezem na jeviště Nutno najít parkoviště!
Na večeri ve vteřině Jirka má polévku v klíně. Nás to ale neodradí, Pro personál zpívnm rádi.	Zase venku, v zádech hory, Střídají se různé sbory. Jako člen Gaudia se nenudím, Skotská whisky hraje prim!
Když Sbor Židů přikvačí, Kuchař slzu zatlačí A když pila zakvílí PAF jsou všichni ve chvíli.	Když přestanem Ta-dá výt, Začnou zvony mocně bít. Nepustí nás k písniče Dřív, než k vína skleničce.
První koncert, to nás láká, Jedeme do Dobbiaca. Tisíc hlav a jeden sál Gaudiák, aby pak stál!	Když koncerty skončí se, Nastupují komise. Kolem sboru neúnavně tšká, Kdekdo dalších úkolů se léká.
Statečně to zvládáme, Zahanbit se nedáme. Vždyť jsme přece Sokolové A ne žádní prdlové!	Zaveršuj, uklid', s námi popíjej a pěj! Ve dne, v noci se na pozorů měj! Zapomeň na dlouhé snění, Soustřeď se jen na básnění!

Trochej s jambem pěkně hrají,
Tirolské dny nám ubíhají.
Milujem básnické zájezdy,
budeme opět za hvězdy?

Ať to dopadne tak či tak,
Stačí mi prostě, že jsem Gaudiák!
S bezvadnou partou na cestách,
Člověk je rád, že z domu plách.

A jak ten úplně poslední verš ukončíme?
Slibem, že se o tu první cenu s vámi všemi podělíme!

1. cena: Na melodii Partyzánská

Jana Vlková, Bohdan Maslowski, Karel Škoch, Vláda Šilhán

Pusteria nemá chybu Stíny lesů, štíty hor Když sem vtrhne s plnou vervou Gaudiáků slavný sbor.	Každý den je posvěcení V Gaudiácké rodině Žanetu jsme stříhli skvěle Každý v jiné tónině.
Řidič Marek z duše dobrák Ten nám vždy jde na ruku Na každém kruháči stvoří Zácpu až do Insbruku.	Rána jsou tu nebezpečná Řadí parta veliká S puškou v ruce s ohněm v srdci Teroristi z SKK.
Prezidenta máme v úctě S jeho pózou rozhodnou Na Italku pilu vytáh K přeříznutí nevhodnou	V duši hudba, v srdci hory Slunko svítí všelijak Odjíždíme spokojeni Vše vydrží Gaudiák.

Znělka z Dolomit

Milan Špale a Pavel Kněnický

Chceš-li napsat opravdový sonet,
Také nervům dodat trochu vzpruhy,
Musíš napřed ke Třem zubům dojet,
Zazpíváš si jako nikdo druhý.

Vyšplháš až na vrcholky hor,
Prodíráš se orosenou klečí,
Ať jsi Španěl, Kanadan či Nor,
Chmury tvé to spolehlivě léčí.

Skvostné štíty musí ohromit,
Lidé o nich básní zaníceně,
Hledajíce kouzlo Dolomit.

A co zpěv? No, žádný problém pro ty,
Kteří vědí: Itálie, to je země,
Kde bydlel ten druhý Pavarotti.

Úkol splněn - co dál?

Zita a Milica:

S Gaudiem jsme již mnohé prožili,
Tak abychom své zážitky zmnožili
o festival ve Val Pusteria jsme se snažili.
Sotva jsme se mlhou a deštěm
z Německa prodrali,
V tichém úžasu před penzionem jsme zírat zůstali.
Hned první večer jsme vstojte a polospánku
uvítací koncert vyslechli.
Další koncert v Brunecku pod žhnoucím sluncem
jednu píseň sotva vydechli,
K tomu krásnou procházku městečkem
jsme zaběhli
A při cestě zpět se jen tiše nadechli,
Protože jak jste jistě již zaslechli,
My s Markem kruháče milujem
Každý několikrát objedem
A všichni si to bezva užijem.
Ale přece tu z něčeho máme kůži husí:
Komise SKK po nás jde a nás dusí:
Prý každý ať píseň či verše složit zkusí,
Prostě člověk tady fakt dost zkusí.
SKK nás tajně bojuje
Pak všechno zrýmuje a nahlas vyhlašuje
A vůbec všelijak buzeruje.
Náš úkol zde je ale jiný -
abychom sborový zpěv ČR představili
Proto Dvořáka, Verdiho a lidovky jsme nacvičili.
Zpívání jsme se úspěšně zhostili
Pod širým nebem i v sálech si ho užili -
Gianetu bychom raději zatajili.
Takže zbývá otázka - kam s Gaudiem včil?
Jedno kam, ale vždy s firmou Vyskočil.

Omluvenka

Oli a Věra

Jelikož jsme měli
ve Val Pusterii program velmi nabitý,
Je náš básnický kanál vybitý.
A proto nemáš-li co dát k lepšímu,
Dej radši slovo jinýmu.

Takoví jsme my (Gaudium)*Markéta Palánová*

Ať sněží a nebo leje
Gaudium už zase pěje.
V Pusterii festival?
Kdo by se té cesty bál?

Přes hory a přes doly
Přes hluboká údolí
Neomylně míříme
Do hotelu Tre Cime.

A kruhové objezdy?
Tam jsme vždycky za hvězdy.
Dámy, páni, víte proč?
Uděláme kolotoč!

Nikdo z členů nebyl líný
Přibalit si vitamíny
Tekutý stav je ten pravý
My myslíme na své zdraví.

Blížíme se, už tam budem
Krávy kolem obdivujem
Chaloupky i kostelíky,
Pane řidič, vřelé díky!

Zájezd to byl vydařený
Spokojeni muži, ženy
Na příští se těšíme,
Už si na něj šetříme!

První den je seznámení
K sezení už místo není
Péra, Rusky, Svítání,
Měli jsme to na stání.

A že jsme sbor profíků
Repertoár v malíku,
Když sbor, co je před námi
Sebere nám zpívání

Vytáhneme jiný flák
Úspěch máme tak či tak.
Příště, prosím, sbore z Čech
Martina nám radši nech!

V San Candidu když jsme pěli
Zvony nás tu provázely
Všechny zvony kostela
Nálada je veselá!!!

Zpívání se vydařilo
Pár průšvihů taky bylo.
Musím sekát latinu
Příště žádnou zmrzlinu!

Těžký úkol*Autor: Anna Blechová. Přednes: Miloslava Horáková*

Tak na nás dolehl úkol těžký
To snad by nám šlo líp
Do Alp se vydat pěšky
Než stvořit vtipný rým.

Když Zdena velí zpívat,
Krásy Alp musí jít stranou,
Nikdo se nesmí jinam dívat
Náš zpěv zní horskou bránou.

Hudba spojí všechny světy
Byť názor máme každý jiný
Společné motto tady letí
Žít s Gaudiem nás šťastné činí.

Gaudiáci zpěvní ptáci*V alkoholickém opojení sepsali Zuzana Zajícová a Honza Sirotek*

Na festival do Pusteria Alta
Jede naše gaudiácká parta.
Na událost velkolepou
Gaudiáci už se klepou!

Kňeni Špalík, Járy Hřebík
A Sirotka Zajíc
Tvoří zadek autobusu
Ani noha navíc!

Slunce, vítr, déšť i mraky
Nezaskočí Gaudiáky!
Vysoko na horách, hluboko v údolí
Z celého světa sbory hlaholí.

V Dolomitech mezi kopci
Zpívají dnes samí borci.
Ač zpívají jako ptáci
Nejlepší jsou Gaudiáci!

Jeich hlasy krajinou se nesou,
Posluchačům kolena se třesou
A když vodník sólo rozbalí
Zdejší děvám vzrušením se srdce zastaví.

Každá by ho míti chtěla,
Však Maruška je stále bdělá.
Za ouškem ho něžně hladí,
S láskou do očí mu hledí,
Takže žádná děva finská nezláká
Mužné srdce operního zpěváka.

Však nejen zpěvem Gaudium se baví
Bujaré večírky nejednoho znáví.
Horské túry, chlast i tanec,
Užije si každé kanec.

V tanci víru vše se kroutí
Až se šrouby v noze hrouťí.
Někteří decentně popíjí
Jiní to pod tlakem do sebe nalijí.

Alkoholu množství mocné
Nejeden junák snadno schroustne.
A jsou i případy známy,
Kdy se zrubou něžné dámy!

I přes objem moku toho
Nepotácíme se mnoho.
Nad ránem ulehne do postelí
Unavení a přesto veselí.

Na melodii Horo, horo, vysoká jsi...*Jana Blažíková*

Horo, horo vysoká jsi
Má rodinko vzdálená jsi
Vzdálená jsi někde za horama
Dnes si vyper prádlo sama.

Nezapomeň na nádobí,
Které jistě dřezík zdobí
Až přijede tvá maměnka domů,
Ať nemá tak velkou horu.

POÉMA

O horách, Gaudiu a jednom řidiči

Sepsaly Ra-Ma-Le (Radka Podpěrová, Maruška Dolejší, Lenka Johnová)

Jede jede autobus
Po dálnici, po silnici,
V něm se veze Gaudium,
Nestavěj ho na celnici.
Kam jedou ti zpěváci?
Přes Deutschland do Itálie,
Moc dlouho to netrvá,
Jejich cíl je Pusterie.
Co nás čeká nevíme,
Přesto se tam těšíme!
Slunce svítí, krásné ráno,
Do Brunicca spěcháme,
Na náměstí jednou písni
Představit se hodláme.
Každý sbor jednu píseň zpívá,
My „Před muzikú“ chceme dát.
Ale co to – snad zdá se nám to?
Jiný sbor slyšíme ji zazpívat!
Známe ale více písní,
A tak nám to Martin jistí.
Večer čeká koncert v Sestu,
Náš největší místní cíl,
Jsme však na něj připraveni,
Snad nebude horkých chvil.
Gaudium zpívalo hezky,
Dalo půlku skladeb česky.
Pak zpívaly další sbory,
Po nás italský muzikál,
Pak Izrael – lidovkami
K závěru se koncert bral.
Tu slyš: jedna, druhá, třetí,
Karaoke udeří,
Notebook klapne, sbor se vlní,
Posluchačstvo oněmí.

Na horách, na horách,
Na horách se zpívá...
Na horách se zpívá,
Já tam poběhnu,
Je-li to Gaudium,
Já mu zatleskám...
Gaudium tam zpívalo,
Publikum mu tleskalo!
Šly panenky silnicí
I pánové supící.
Na vycházku, na túru
Vydali se v mundůru.
Jdou hromadně jako děti
Nikdo nesmí jeden jít
Říčka hučí, lesy voní
Gaudium se horám kloní.
Jde za slunce, jde za deště
Všichni křičí – eště, eště!
Liják sílí, cesta stoupá
Gaudium se smutně kouká.
Zdena velí – „dolů jdeme“
ještě si dnes zapějeme
Rychle běží cesta zpátky
A už jsme u naší chatky.
Zvonce zvoní – co to je?
To jsou krávy u hnoje
U hnoje ně...pod horama
Cinkají tu mezi náma
Jdeme domů odpočívat
Odpoledne jedem zpívat
A večer do baru pít
S SKK kulturně žít.
To zas bude přča velká
Kdyby doma věděli
Co tu naše parta tropí
Ve čtvrtek i v neděli.
Uff!

Na melodii písni „Žádnej neví, co jsou Domažlice“

Žádnej neví, jak Marek Nesveda
Vozí po světě Gaudium

Jednou do Francie,
Pak do Itálie,
Nikdy se nemusíme bát.

Žádnej neví...

Když Marek se Zdenou,
Krásně se hádají,
Celej autobus se chechtá.

Žádnej neví...

Kruhové objezdy,
Naše velká láska,
Blikáme a točíme furt!

To je on - Marek